

УДК 378.345:78/987

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.93.08>

Демянчук М. Р., Гашинська О. С., Горська О. В.

СУЧАСНІ ТРЕНДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ І МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ СЕСТРИНСЬКОЇ СПРАВИ

Мета. У зв'язку з розвитком високотехнологічних методів дослідження, якісно нових захворювань, розвитку нових форм вже наявних нозологій із зміненним рівнем резистентності до деяких видів терапії на тлі зростаючого зниження імунітету, підвищення алергізації визначаються нові вимоги та завдання до сучасного викладання в закладах вищої медичної освіти. *Мета дослідження* полягає у виявленні та аналізі сучасних трендів функціонування та перспективних векторів модернізації медичної освіти в контексті професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи. *Завдання дослідження:* 1) виявити актуальність проблеми; 2) розглянути актуальні тенденції розвитку медичної освіти; 3) вивчити основні напрями модернізації вищої медсестринської освіти в контексті сучасної соціально-економічної ситуації у світі; 4) проаналізувати роль викладачів у модернізації професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи в еру цифровізації. *Методи дослідження:* для досягнення мети статті використовували низку методів наукового пізнання, а саме: аналіз наукової літератури, індукція, дедукція, синтез, узагальнення, порівняння.

Результати. Розвиток електронного навчання, що включає використання Інтернет-технологій, електронних бібліотек, навчально-методичних мультимедіа-матеріалів, віддалених лабораторних практикумів, сприяє популяризації технологій дистанційного навчання, забезпечуючи тим самим мобільність професійної підготовки майбутніх медичних сестер та оптимальну конгруентність поточної ситуації у закладах вищої медичної освіти сучасним вимогам. Оновлення базових засад розвитку вищої медичної освіти визначає необхідність кардинальної зміни ролі викладача вищої школи. В умовах сучасного інформаційного суспільства змінюються форми викладання, трансформуючись з пасивних – на активні, з масових – на індивідуальні, з аудиторних – на самостійні, з монологічних – на полілогічні, з ексклюзивних – на інклюзивні, з очних – на дистанційні, з низькоефективних – на самостійні, високоефективні. Основний акцент у педагогіці вищої школи перенесено на розробку та впровадження нових форм самостійної роботи, що сприяє активації пізнавальної діяльності студентства.

Світові тенденції медичної освіти динамічно реагують на виклики сучасного соціуму. Динаміка оновлення сучасної медицини вимагає від системи вищої медичної освіти реагування на нові вимоги до якості підготовки майбутнього бакалавра сестринської справи. Ключовими трендами функціонування вищої медичної освіти в контексті професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи є цифровізація навчання, використання технологій змішаного навчання, реалізація міждисциплінарного підходу в освітньому процесі вишу, адаптування існуючого укладу навчання до світових вимог, співпраця зі стейкхолдерами.

Ключові слова: медична освіта, перспективи, тренди, професійна підготовка, майбутні бакалаври сестринської справи, студенти, безперервна освіта.

Потужна глобалізація, що виникла в світовій спільноті наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття внаслідок стрімкого розвитку науково-технічного прогресу на тлі виснаження запасів життєво важливих природних ресурсів у світі сприяла стирання кордонів між державами, активній міграції широких верств населення, переважно молодого працездатного віку. Її вплив на всі сторони життєдіяльності людства зумовив орієнтацію соціального прогресу на дослідно-інноваційний тип розвитку. Наслідком цих впливів стала необхідність професійної підготовки фахівців нового інноваційного покоління, що призвело до розуміння необхідності змін в освіті як найбільш масового соціального інституту, який значною мірою впливає на формування суспільства, оскільки охоплює значні маси прогресивної інтелектуально розвиненої молоді. Зміни у вищій школі торкнулися насамперед її інтернаціоналізації, конвергенції національних систем освіти та апелювали до створення єдиного транснаціонального освітнього простору, здатного забезпечувати компетентними фахівцями будь-яку з країн, що входять до загальної зони професійної підготовки фахівців.

В основу модернізації вищої школи покладено парадигму безперервного саморозвитку та самоосвіти фахівця будь-якої галузі, а також прийняття загальних критеріїв оцінювання освітнього результату. Оскільки в сучасному світі освітні реформи стали перманентним процесом, а їх результати не завжди задовольняють суспільство, це стимулює пошук нових стратегій проведення реформ. Не є винятком і медична освіта, основне завдання якої в сучасних умовах полягає у формуванні компетентного фахівця, здатного застосувати свої знання, вміння та навички у нестандартній професійній ситуації. Тому стала очевидною є доцільність розгляду ключових векторів оновлення медичної освіти в аспекті професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи.

Мета дослідження полягає у виявленні та аналізі сучасних трендів функціонування та перспективних векторів модернізації медичної освіти в контексті професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи.

Завдання дослідження: 1) виявити актуальність проблеми; 2) розглянути актуальні тенденції розвитку медичної освіти; 3) вивчити основні напрями модернізації медичної освіти в контексті сучасної соціально-економічної ситуації у світі; 4) проаналізувати роль викладачів у модернізації професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи в еру цифровізації.

У дослідженні для досягнення мети статті використовували низку методів наукового пізнання, а саме: аналіз наукової літератури, індукція, дедукція, синтез, узагальнення, порівняння.

Освітня ситуація, що формується в останні десятиліття, диктує нові вимоги до викладання в сучасних умовах з урахуванням дійсності [9]. Поширена глобалізація, розвиток інформаційних систем, високошвидкісний розвиток інновацій з подальшим широким впровадженням, висока міграція населення, інформаційний бум, прозорість існуючого змагання ринку праці, зокрема у сфері освіти, висока конкуренція на ринку освітніх послуг, розвиток міждисциплінарного підходу у вирішенні завдань з досліджуваних проблем, а також виникнення, у зв'язку з розвитком високотехнологічних методів дослідження, якісно нових захворювань, констатація розвитку нових форм вже наявних нозологій із зміненим рівнем резистентності до деяких видів терапії на тлі зростаючого зниження імунітету, підвищення алергізації, збільшення техно- та теракто-, онкогенних факторів навколишнього середовища послужили лакмусовим папером у визначенні нових вимог та завдань до сучасного викладання в закладах вищої медичної освіти. Ї стали передумовою модернізації професійної підготовки майбутніх медичних сестер з вищою освітою. Висловлені тези дозволяють розглядати медичний виш як середовище, де знаходять відображення всі соціально-економічні перетворення в країні та світі загалом.

Так, розвиток електронного навчання, що включає використання Інтернет-технологій, електронних бібліотек, навчально-методичних мультимедіа-матеріалів, віддалених лабораторних практикумів, сприяв популяризації технології дистанційного навчання, забезпечуючи тим самим мобільність професійної підготовки майбутніх медичних сестер та оптимальну конгруентність поточної ситуації у закладах вищої медичної освіти сучасним вимогам. Як підкреслюють сучасні дослідники, середньорічний темп зростання тенденції використання освітніх технологій при застосуванні електронного навчання у світі до пандемії коронавірусної хвороби становив 13% [11], а прогнозоване зростання Web-технологій може досягти 90% [10]. При цьому традиційні аудиторні заняття під керівництвом викладача з використанням інформаційних та телекомунікаційних технологій перестають бути домінуючими в освітньому процесі [12].

Досвід організації та реалізації педагогічного процесу в системі вищої медичної освіти під час професійної підготовки майбутніх медичних сестер в умовах пандемії нової коронавірусної інфекції COVID-19 повною мірою ще належить узагальнити, проаналізувати та зробити висновки. Проте вже зараз можна стверджувати, що, крім шокового впливу на систему вищої освіти в цілому, екстремальні умови дали потужний поштовх просуванню та розвитку різних форм і технологій дистанційної освіти. Зміни, що відбуваються у вищій освіті, зачіпають так чи інакше і студентів, і викладачів, і керівництво закладів освіти, і освітні програми, і умови, в яких вони створюються.

В окреслений період практично всі університети перейшли працювати в онлайн-режимі, використовуючи різні цифрові платформи: Zoom, Microsoft Teams, Canvas, LMS Moodle. Очевидно, що найбільш підготовленими до навчання в екстремальній обстановці виявилися ті заклади вищої медичної освіти, які вже вели активну роботу зі створення та просування онлайн-курсів та програм. Згідно з доповіддю Європейської асоціації міжнародної освіти (EAIIE), 58% європейських університетів почали розробляти стратегічні плани у відповідь на появу епідемії [11]. Тому в постпандемічний період посилилась автономія університетів і найбільш успішними стали ті, які швидко і гнучко реагують на виклики, що виникають в сучасному світі. У цьому вирішальну роль відіграли технології змішаного навчання (англ. Blended learning) як один з провідних трендів сучасної вищої освіти, який найближчим часом не тільки не втратить своєї актуальності, а й, навпаки, розвиватиметься та широко впроваджуватиметься в освітні програми закладів вищої медичної освіти. Разом з тим, поняття змішаного навчання досі по-різному інтерпретується у теорії та практиці освіти.

Специфіка медичної освіти така, що більшість формованих клінічних компетенцій майбутнього бакалавра сестринської справи нерозривно пов'язана з очними формами навчання [1], що вимагають особистої присутності [2], це насамперед практичні маніпуляції [8] та комунікативні навички [3]. У зв'язку з цим медична спільнота виправдано критикує надмірне захоплення дистанційними освітніми технологіями у медичній освіті.

Трансформація ролі викладача за змішаною моделі навчання, розширення його педагогічної освіти, оволодіння сучасними методиками організації навчального процесу вимагають окремого узагальнення. Безумовно, роль педагога в навчальному процесі, що проходить у рамках змішаної форми навчання або навчання за допомогою ІКТ, незмірно зростає. По-перше, слід зазначити, що інтегрування ІКТ у навчальний процес робить необхідним переосмислення ролі викладача та студента в освітньому процесі. Педагог виступає у ролі консультанта-радника, «менеджера» навчального процесу, а не просто «транслятора» навчальної інформації, тобто дії «педагога-технолога» пов'язані з організацією та підтримкою самостійної когнітивної діяльності студентів.

Розробка нових технологій формування освітнього контенту у змішаному навчання актуалізувала класичну таксономію Блума, яка досі залишається однією з найпростіших, наочних та зручних для опису освітнього результату у будь-яких напрямках навчальної діяльності [4]. У сучасних умовах інтенсивної цифровізації освіти інтерес до теорії Блума спалахнув із новою силою. Причому результати дій студентів у цифрову

епоху мають зовсім новий вигляд – мультимедійних презентацій, відео, подкастів, схем та діаграм, виконаних за допомогою комп'ютера.

Сьогоднішній вибір цифрових форматів викладання та навчання в медицині дуже неоднорідний. Крім широко використовуваних класичних форматів, є й інноваційні інструменти соціальної комунікації, аудіо- та відеоносії, інтерактивні формати та системи електронного тестування, які, безумовно, збагачують педагогічний процес. Сучасні тенденції розвитку цифрових форматів у педагогіці включають мобільні, інтерактивні та персоналізовані платформи, а також актуалізацію вже наявних навчальних платформ. Цифровізація нині набуває дедалі більшого значення як компонент навчальних програм закладів вищої медичної освіти.

У той же час різноманітність апаратного та програмного забезпечення, швидка зміна поколінь комп'ютерів, операційних систем і прикладних програм (у тому числі й навчальних) висуває до професорсько-викладацького складу закладів вищої медичної освіти підвищені вимоги щодо здатності до самонавчання та ефективного використання потенційних можливостей сучасних інформаційних технологій, що швидко оновлюються [7].

Не меншу значущість у сучасній ситуації трансформації медичної освіти набуває і проблема міждисциплінарної інтеграції у процесі професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи, оскільки сприяє як забезпеченню цілісності освітнього процесу, взаємозв'язку навчальних дисциплін з погляду єдиного та безперервного розвитку професійної діяльності [6], так і з погляду сучасного підходу до стану здоров'я та патології, й сестринського процесу в цілому. Міждисциплінарний підхід до проблеми, що розвивається у свідомості студентів під час вирішення професійно зорієнтованих ситуаційних завдань в процесі вивчення фахових дисциплін, дозволяє побачити просторовість, глибину теми; збагатити вміння виділяти різні рівні патогенезу нозології; використовувати можливість її вирішення в мультивекторному баченні.

Залишається, як і раніше, своєчасною та актуальною порушена фахівцями вищої школи проблема дуальної освіти, у тому числі в медичній сфері. Європейська система освіти, яка започаткувала розвиток дуальної освіти, зумовила формування ключових компетенцій студентів вже на ранніх етапах навчання, забезпечення трудової зайнятості в перші роки після закінчення навчання, фінансову незалежність випускника на початкових етапах кар'єри, негайне практичне застосування здобутих знань. Взаємозалежність студента та лікувально-профілактичного закладу як потенційного роботодавця забезпечує не тільки економічну складову доцільності впровадження даної форми навчання, але й питання кадрової забезпеченості, можливість прийняття рішення студентом щодо своєї відповідності ще на ранніх термінах навчання, розширення програми навчання додатковими питаннями, специфічними лише для даного медичного закладу.

Входження України до країн Болонської Конвенції у 2010 р. забезпечило перехід на міжнародні стандарти освіти, у тому числі у сфері медицини, згідно з якими інтеграція у світовий освітній простір можлива лише через підвищення якості вищої освіти. З огляду на те, що медицина – це наука, в якій щодня відбуваються відкриття, реалізуються інновації, розробляються та впроваджуються нові методи діагностики, лікування, організації медичних послуг, проводяться конференції, вебінари, як правило, англійською мовою. Враховуючи, що більшість сучасних наукових медичних журналів, які мають високий імпакт-фактор, публікує англійські статті, необхідним, на наш погляд, є прийняття англійської мови як мови спілкування у сфері медичної освіти. При цьому академічна мобільність, що розвивається в останні десятиліття в освітньому середовищі сприяє забезпеченню якості вищої освіти, розширенню транскордонного співробітництва в рамках Європейського простору вищої освіти та за його межами, зумовлює підвищену потребу співробітників закладів вищої медичної освіти в навичках спілкування іноземними мовами. Таким чином, наявність полімовності в освітньому процесі дозволяє не лише бути конкурентоспроможним на ринку освітніх послуг, а й зумовлює можливість академічної мобільності в рамках міжнародних програм з подальшим розширенням не лише власного кругозору, а й освоєнням якісно нових освітніх ресурсів, технологій.

Оновлення базових засад розвитку вищої медичної освіти визначає необхідність кардинальної зміни ролі викладача вищої школи. Його завданням вже не є пряма трансляція знань, які студенти пасивно сприймають. У сучасній вищій школі на передній план виступає консультативна та тьюторська функції педагога. Однак при цьому від нього вимагається постійне вдосконалення та оновлення бази використовуваних педагогічних технологій, у тому числі і у вищій медичній школі, включаючи дистанційні, метод кейсів, синергічні та ін. освіти.

В умовах сучасного інформаційного суспільства змінюються форми викладання, трансформуючись з пасивних – на активні, з масових – на індивідуальні, з аудиторних – на самостійні, з монологічних – на полілогічні, з ексклюзивних – на інклюзивні, з очних – на дистанційні, з низькоефективних – на самостійні, високоефективні, з мало інформативнонасичених – до інформаційнонасичених.

Основний акцент у педагогіці вищої школи перенесено на розробку та впровадження нових форм самостійної роботи, що сприяє активації пізнавальної діяльності студентства. Привабливість Болонських угод полягає не тільки у визначенні загальноприйнятих принципів та підходів у вищій освіті, а й у відкритості всієї системи загальноєвропейського професійного освітнього середовища, що дозволяє вибирати найкращі

педагогічні конструкти та доповнювати їх специфічними національними потребами щодо підготовленості майбутніх бакалаврів сестринської справи. Так, в контексті дотримання вимог Болонського процесу в діяльність закладів вищої медичної освіти України інтегровано такі принципи:

– доказовість – впровадження у практику навчання майбутніх бакалаврів сестринської справи лише науково обґрунтованих та підтверджених на практиці інновацій. Це повною мірою стосується неухильного дотримання положень як доказової медицини («evidence based medicine»), і доказової педагогіки («evidence based education»);

– партнерство – педагогіка співпраці викладачів та студентів та ін.

Висновки. Інтеграція України у світову медицину детермінована глобальною інформатизацією, динамічною інструментально-технологічними оновлень, зумовлених науковим прогресом та гуманістичними посылками розвитку цивілізації. Сучасна медицина вимагає стрімкого впровадження інновацій у систему охорони здоров'я, клінічну практику та підготовку медичних кадрів. Світові тенденції медичної освіти динамічно реагують на виклики сучасного соціуму. Динаміка оновлення сучасної медицини вимагає від системи вищої медичної освіти реагування на нові вимоги до якості підготовки майбутнього бакалавра сестринської справи. Ключовими трендами функціонування вищої медичної освіти в контексті професійної підготовки майбутніх бакалаврів сестринської справи є цифровізація навчання, використання технологій змішаного навчання, реалізація міждисциплінарного підходу в освітньому процесі вишу, адаптування існуючого укладу навчання до світових вимог, співпраця зі стейкхолдерами.

Необхідною умовою ефективної модернізації системи вищої медичної освіти України та її інтеграції в єдиний міжнародний освітній простір є дотримання ідей компетентнісного навчання, на основі яких триватиме її подальша розбудова.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у визначенні потенційно ефективних педагогічно доцільних напрямів розвитку системи безперервної медичної освіти України.

Використана література:

1. Закусилова Т. О. Концептуальні засади формування професіоналізму особистості майбутньої медичної сестри: компетентнісний підхід. *V Міжнародні Чепанівські психолого-педагогічні читання. Додатковий 3-й том наукових публікацій. Харків, 2016. С. 188–194.*
2. Кахно І. В. Особистісне становлення майбутнього лікаря в умовах вищого медичного навчального закладу. *Проблеми сучасної психології. 2015. Вип. 30. С. 257–267.*
3. Кіржа Н. В. Модель формування комунікативної компетентності у студентів медичних коледжів на основі інформаційно-комунікаційних технологій. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методи навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. пр. 2019. Вип. 53. С. 103–108.*
4. Литвинова А. Е. Формування компетентності медичних сестер. *Медсестринство. 2017. № 4. С. 16–18.*
5. Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки», 24 берез. 2022 р. Полтава: ТОВ «АСМІ», 2022. 335 с.
6. Мединська А. В., Коноваленко С. О. Професійність медичної сестри у спілкуванні з пацієнтами. *Медсестринство. 2016. № 3. С. 7–13.*
7. Савка І. Г., Калинюк Н. М. Про права медичних працівників під час надання медичної допомоги в контексті реформування системи охорони здоров'я. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. 2019. № 1. С. 62–67.*
8. Скрипник І. М. Використання дистанційних методів навчання в медичній освіті. *Проблеми безперервної медичної освіти та науки. 2020. № 3 (39). С. 29–32.*
9. Rani G., Kaur P., Sharma T. Digital education challenges and opportunities. *Journal of Engineering Education Transformations. 2022. Vol. 35. P. 121–128.*
10. Raza A., Hussain N. Problems and challenges of future medical education: current state and development prospects. *Futurity Education. 2022. Vol. 2(3). P. 31–43.*
11. Roberts C. How medical education can help in a COVID-19 crisis. *The Clinical Teacher. 2020. Vol. 17(3). P. 241–243.*
12. Salvati A. Medical Education in the Digital Era. *Revista Argentina de Cardiologia. 2019. Vol. 87. P. 236.*

References:

1. Zakusylova, T. O. (2016). Kontseptualni zasady formuvannia profesionalizmu osobystosti maibutnoi medychnoi sestry: kompetentnisnyi pidkhid [Conceptual principles of formation of professionalism of the personality of the future nurse: competence approach]. *V Mizhnarodni Chelpanivski psykholoho-pedahohichni chytannia. Dodatkovyi 3-y tom naukovykh publikatsii – V International Chelpan psychological and pedagogical readings. Additional 3rd volume of scientific publications*, 188–194 [in Ukrainian].
2. Kakhno, I. V. (2015). Osobystisne stanovlennia maibutnoho likaria v umovakh vyshchoho medychnoho navchalnoho zakladu [Personal development of a future doctor in the conditions of a higher medical educational institution]. *Problemy suchasnoi psykholohii – Problems of modern psychology*, 30, 257–267. [in Ukrainian].
3. Kirzha, N. V. (2019). Model formuvannia komunikativnoi kompetentnosti u studentiv medychnykh koledzhiv na osnovi informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii [Model of formation of communicative competence in students of medical colleges on the basis of information and communication technologies]. *Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metody navchannia v pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy: zb. nauk. pr. – Modern information technologies and innovative teaching methods in training: methodology, theory, experience, problems: Coll. Science. Etc.*, 53, 103–108 [in Ukrainian].
4. Lytvynova, A. E. (2017). Formuvannia kompetentnosti medychnykh sester [Formation of nurses' competence]. *Medsestrynstvo – Nursing*, 4, 16–18 [in Ukrainian].

5. Materialy navchalno-naukovoї konferentsii z mizhnarodnoiu uchastiu «Suchasni trendy rozvytku medychnoi osvity: perspektyvy i zdobutky» (2022) [Materials of the educational and scientific conference with international participation "Modern trends in the development of medical education: prospects and achievements"], 24 berez. 2022 r. Poltava: TOV «ASMI».
6. Medynska, A. V., Konovalenko, S. O. (2016). Profesiinist medychnoi sestry u spilkuванні z patsiientamy [Professionalism of a nurse in communication with patients]. *Medsestrynstvo – Nursing*, 3, 7–13. [in Ukrainian].
7. Savka, I. H., Kalyniuk, N. M. (2019). Pro prava medychnykh pratsivnykiv pid chas nadання medychnoi dopomohy v konteksti reformuvannya systemy okhorony zdorovia [About the rights of medical workers during the provision of medical care in the context of reforming the health care system]. *Visnyk sotsialnoi hihiieny ta orhanizatsii okhorony zdorovia Ukrainy – Herald of social hygiene and health care organization of Ukraine*, 1, 62–67. [in Ukrainian].
8. Skrypnyk, I. M. (2020). Vykorystannia dystantsiinykh metodiv navchannia v medychnii osviti [Use of distance learning methods in medical education]. *Problemy bezpererвної medychnoi osvity ta nauky – Problems of continuous medical education and science*, 3 (39), 29–32.
9. Rani, G., Kaur, P., Sharma T. (2022). Digital education challenges and opportunities. *Journal of Engineering Education Transformations*, 35, 121–128.
10. Raza, A., Hussain, N. (2022). Problems and challenges of future medical education: current state and development prospects. *Futurity Education*, 2(3), 31–43.
11. Roberts, C. (2020). How medical education can help in a COVID-19 crisis. *The Clinical Teacher*, 17(3), 241–243.
12. Salvati, A. (2019). Medical Education in the Digital Era. *Revista Argentina de Cardiologia*, 87, 236.

Demyanchuk M., Gashynska O., Horska O. Modern trends in the functioning and modernization of professional training of future nursing bachelors

The aim of the study. In connection with the development of high-tech research methods, qualitatively new diseases, the development of new forms of already existing nosologies with a changed level of resistance to some types of therapy against the background of a growing decrease in immunity, increased allergy, new requirements and tasks for modern teaching in institutions of higher medical education are determined. The purpose of the study is to identify and analyze modern trends in functioning and prospective vectors of modernization of medical education in the context of professional training of future nursing bachelors. Research objectives: 1) to identify the relevance of the problem; 2) consider current trends in the development of medical education; 3) to study the main directions of modernization of medical education in the context of the current socio-economic situation in the world; 4) to analyze the role of teachers in the modernization of professional training of future bachelors of nursing in the era of digitalization. Research methods: to achieve the goal of the article, a number of methods of scientific knowledge were used, namely: analysis of scientific literature, induction, deduction, synthesis, generalization, comparison.

The results. The development of e-learning, which includes the use of Internet technologies, electronic libraries, educational and methodological multimedia materials, remote laboratory workshops, has contributed to the popularization of distance learning technology, thus ensuring mobility of professional training of future nurses and optimal congruence of the current situation in institutions of higher medical education modern requirements. Updating the basic principles of the development of higher medical education determines the need for a radical change in the role of the teacher of the higher school. In the conditions of the modern information society, the forms of teaching are changing, transforming from passive – to active, from mass – to individual, from classroom – to independent, from monologic – to polylogic, from exclusive – to inclusive, from face-to-face – to remote, from low-effective – to independent, highly effective. The main emphasis in higher school pedagogy has been shifted to the development and implementation of new forms of independent work, which contributes to the activation of the cognitive activity of students.

Conclusions. Global trends in medical education dynamically respond to the challenges of modern society. The dynamics of updating modern medicine requires the system of higher medical education to respond to new requirements for the quality of training of the future bachelor of nursing. The key trends in the functioning of higher medical education in the context of the professional training of future bachelors of nursing are the digitalization of education, the use of mixed learning technologies, the implementation of an interdisciplinary approach in the educational process of higher education, the adaptation of the existing education system to global requirements, and cooperation with stakeholders.

Key words: medical education, prospects, trends, professional training, future nursing bachelors, students, continuing education.